

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 3.
Maalisk.

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG. HUUGO NYBERG.
Vastaava. Toim. sihteeri.

1911
XVI:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta

Sisältö: Kuuromykät ja veronmaksu. — Eläinsuojeluksesta. — Kuuromykkä pappina. — Lukijoille. — Kiertokirjeet. — Tietoja kotimaasta

Kuuromykät ja veronmaksu.

Usein käyvät kuuromykät tyytymättöminä valittamassa entisille opettajilleen sitä, että heidän on pitänyt maksaa veroa. Toiset taas kirjoittavat »Kuuromykkäinlehden» toimitukselle ja kysyvät, minkätähden ja onko oikein, että heitä on verotettu.

Kun tällaisista valituksista ja kysymyksistä käy selville, että veronmaksu monille tämän lehden lukijoille on epäselvä asia, ja kun monen on vaikea ymmärtää, minkätähden myös kuuromykkien pitää veroa maksaa, tahdon sen tässä heille selittää.

Luultavasti jokainen teistä on nähnyt vaivaistalon. Sehän on usein suuri rakennus ja on maksanut monta, monta tuhatta markkaa. Ja varmaan te olette nähneet, että tämän talon asukkaina on vanhoja, heikkoja ja sairaita ihmisiä, jotka eivät enään *jaksa* tehdä työtä. Nämä vaivaistalon asukkaat tarvitsevat jokapäivä paitsi asuntoa myös ruokaa, juomaa, vaatteita, lämpöä, puhtautta lääkkeitä y. m. Nekin maksavat yhteensä joka vuosi hyvin paljon. Mutta kuka on rakennuttanut vaivaistalon? Kuka ostaa ruokaa, vaatteita, puita, lääkkeitä y. m. tarpeita sen vanhoille, heikoille ja sairaille asukkaille? Se on *kunta*.

Jokainen teistä on myös nähnyt sekä maalla että kaupun-

gissa kansakouluja. Ne ovat kalliita rakennuksia. Ja paljon maksavat myös koulujen pulpetit, taulut, kartat, kirjat, kuvat, harmonio, ompelukone, kaapit, höyläpenkit ja monet työkalut. Koulujen lämmittämiseen tarvitaan paljon puita. Opettajille pitää maksaa palkkaa. Mutta kuka on kansakoulut rakennuttanut? Kuka koulun kaikki tavarat ostanut? Kuka ostaa koululle puut? Kuka maksaa palkat opettajille? Se on *kunta*.

Te olette nähneet, että kaupunkien kadut ovat iltasella valoisa; useissa kaupungeissa on oikein komea sähkövalo kaduilla. Ja minä luulen, että te, samoin kuin kaikki muutkin, olette hyvin iloiset ja tyytyväiset, kun saatte astua kotiin työstänne pitkin valoisia katuja. Mutta oletteko ajatelleet, kuka on ostanut monet sadat lamput ja kuka maksaa katuvalaistuksesta? Se on *kunta*.

Kun aamulla varhain menette työhönne, niin te näette kaupungin toreilla ja puistoissa miehiä ja vaimoja, jotka niitä lakaisevat ja keräävät paperipalasia (älä heitä niitä puistojen kauneille nurmikoille!). Tai kun talvella on satanut paljon lunta, niin näette miehet hevosineen lumiauraa vetämässä. Mutta kuka torien ja puistojen lakasijoille ja lumiauran vetäjille palkan maksaa? Se on *kunta*.

Ja poliiseja te kyllä olette nähneet, heidän komean pukunsa ja välkkyvät aseensa olette huomanneet, kun he kaduilla järjestäjinä kävelevät, ottavat kiinni juopuneita ja pahantekijöitä. Mutta kuka heille on ostanut aseet, kuka heille palkan maksaa? Se on *kunta*.

Muistakaa myös, että *kunta* on tulipaloja varten ostanut sammutuskaluja. Se rakennuttaa ja ylläpitää sairashuoneita ja maksaa palkan lääkäreille. Monessa paikassa se tilaa sanomalehtiä lukusaleihin ja hankkii kirjoja lainakirjastoihin. Älkääkä unhottako, että *kunta* suorittaa myös monen kuuromyksen koulumaksuja.

Tässä olen maininnut ainoastaan muutamia esimerkkejä, mutta luulen että te jo näistä ymmärrätte, että kunnalla on paljon, paljon maksamista. Ja että sillä pitää olla iso kukkaro ja siinä hyvin paljon rahaa.

Mutta mistä *kunta* rahaa saa, kuka sille sitä antaa? Laki käskee *jokaisen* kunnan asukkaana, joka *jaksaa* tehdä työtä ja voi

ansaita rahaa, maksamaan kunnalle *veroa*. Teitä on opetettu jo koulussa tekemään työtä. Ja te voitte, kun terveitä olette, ansaita rahaa; siis *teidänkin* pitää maksaa veroa kunnalle. Teidänkin pitää antaa rahaa, jolla hoidetaan vanhoja, autetaan köyhiä, rakennetaan kansakouluja, valaistaan katuja, maksetaan poliisien palkkoja j. n. e. Älkää sentähden ihmetelkö, älkää olko tyytymättömiä, jos teidänkin pitää maksaa veroa! Te olette kansalaisia niinkuin kaikki muutkin. Ja kun teillä on oikeuksia, niin teillä on myös velvollisuuksia. Ainoastaan ne, jotka *eivät jaksaa* työtä tehdä, ovat veroista vapaat.

Kaikki kunnan asukkaat eivät maksa yhtä paljon veroa. Se, jolla on pieni palkka, maksaa vähemmän kuin se, jolla on iso palkka.

Jokaisessa kunnassa on *taksoituslautakunta*. Siihen kuuluu muutamia kunnan jäseniä (asukkaita). Tälle taksoituslautakunnalle pitää jokaisen ilmoittaa vuositulonsa (palkkansa vuodessa). Ja tämä taksoituslautakunta määrää sitten, kuinka paljon kunkin on veroa maksettava. Näitä veroja sanotaan *kunnallisveroiksi*.

On myös toisia veroja. *Kirkollisveroja* maksetaan kirkon rakentamista, hoitamista, pappien ja kirkonpalvelijain palkkaamista varten. Waltiolle suorittaa jokainen 16 vuotta täyttänyt kansalainen (mies, nainen) n. k. *henkirahaa*, mies 2 mk. ja nainen 1 mk. Näitäkin veroja pitää maksaa jokaisen, joka jaksaa työtä tehdä.

Tehkää työtä, täyttäkää velvollisuutenne, niin te tunnette itsenne onnellisiksi!

E. J. P.

Eläinsuojeluksesta.

Kaikki kuuromykät varmaankin tietävät mitä merkitsee sana eläinsuojelus. Maassamme on paljon ihmisiä, jotka ovat innolla ruvenneet työskentelemään eläinsuojeluasian hyväksi.

Heidän toimestaan on perustettu eläinsuojelusyhdistyksiä. Nämät eläinsuojelusyhdistykset tekevät työtä, lieventääkseen eläinten kärsimyksiä.

Paljon on eläinsuojelusyhdistyksien toimesta, varsinkin markkinapaikoilla otettu pois vanhoja ja sairaita hevosia, joiden kärsimykset on teurastamalla lopetettu. Ei ainoastaan hevosten, vaan kaikkien eläinten hyväksi toimii eläinsuojelusyhdistys.

Vaan näitä yhdistyksiä on vähän. Eläinrääkkäystä harjoitetaan paljon. Me kaikki voimme tehdä työtä eläinsuojeluasian hyväksi, vaikka emme kuuluisikaan yhdistyksen jäseniin. Jokainen meistä voi itse kohdella eläimiä hyvin. Vanhemmat vaikuttavat esimerkillään lapsiin. Jos lapset näkevät, että isä tai äiti ovat vihasia eläimille, niin lapset myöskin rupeavat tekemään kiusaa eläimille. Sellainen vanhempi, joka itse on armoton eläintä kohtaan, ei opeta lastansa eläimiä rakastamaan. Hän päinvastoin opettaa lasta eläinrääkkäykseen.

Eläin tuntee sen ihmisen, joka on kohdellut sitä pahoin. Eläin pelkää sitä ihmistä. Mutta osaa eläinkin puolestaan olla ystävällinen kun ihminen on sitä hyvin kohdellut.

Meidän tulisi aina muistaa että tuo eläin ei voi sanoa milloin se on kipeä, ei se taida puolestansa puhua, kun ihminen sille vääryyttä tekee. Ajattele esimerkiksi tuota kalaa. Se on ihan mykkä eläin. Waikka on ihmisiä jotka pistävät sen elävänä puntarin nokkaan, vieläpä perkaavatkin, niin ei pienintäkään ääntä se voi päästää, ilmoittaakseen kärsimyksiään. Mutta ihmisen velvollisuus olisi heti teurastaa kala, kun sen vedestä nostaa, silloin siitä myöskin saisi maukkaampaa ruokaa, kun kitumalla kuolleesta kalasta.

Maallinen laki kyllä määrää rangaistusta sille ihmiselle joka rääkkää eläintä. Mutta jos ei ihminen muuta pelkää, kuin maallista lakia, niin salassa hän voi tehdä paljon pahaa ja niin välttää lain määräämän rangaistuksen.

Mutta Jumala näkee kaikkien ihmisten salaisimmatkin työt. Näkee kaikki mitä eläimet saavat ihmisten kovuuden ja huolimattomuuden tähden kärsiä. Ja kerran on kaikkien Jumalan edessä töistensä vastattava.

Koettakaamme siis hoitaa, ruokkia ja kohdella kaikkia eläi-

miä parhaamme mukaan. Wiisas Salomo sanoo sananlaskuissaan että: Wanhurskas armahtaa juhtaansa, mutta jumalattoman sydän on armoton.

Eräs kuuromykkäin kuuleva ystävä

A. L. Lampinen.

Sysmässä Tammikuulla v. 1911.

Kuuromykkä pappina.

(Suomennettu erästä Ruotsin km-lehdestä).

Koulusta päästyään rupeavat km:t tavallisesti työmiehiksi tai käsityöläisiksi. Ainoastaan muutamat harvat pääsevät esim. taiteilijoiksi, tai muille henkisemmän työn aloille. Joskus kuulemme kerrottavan km:stä, jotka matkustelevat pitämässä esitelmää ja opetuspuheita. Mutta *yksi* ainoa km. on päässyt papiksi. Hän asuu Sveitsissä ja hänen nimensä on

Eugen Sutermeister.

Varmaan tahtovat lehtemme lukijat enemmän tietoja tästä harvinaisesta km:stä. E. Sutermeister syntyi v. 1862 Sveitsissä Zürich'in maakunnassa. Hän syntyi kuulevana lapsena ja oli pikku poikana hyvin vilkas ja terävöpäinen (ymmärtäväinen, älykäs). Kuuroksi hän tuli 4 vuoden vanhana sairastaessaan aivokuumetta. Vanhemmat veivät pojan silloin lääkärin luo **terveyttä saamaan, mutta turhaan.** Poika jäi kuuroksi. Hän ei kuullut junan veturin vihellystäkään vaikka seisoi aivan sen vieressä. Vähitellen unohti hän sitten puhumisenkin. **Kun** hänet otettiin kuuromykkäin kouluun Richen'iin, niin oli hän aivan mykkä ja opettajat saivat opettaa häntä alusta alkain suulla puhumaan.

Richen'in kuuromykkäinkoulussa oli siihen aikaan hyvin etevä opettaja. Varsinkin koulun silloinen johtaja herra Arnold

pidetään kaikkien etevimpien opettajien joukkoon kuuluvana. Johtaja, sekä eräs naisopettaja opettivat Sutermeisteriä ja heitä hän kiitollisuudella muistelee. — Poika oppi pian. Ei kestänyt kaun ennenkuin hän oli paras oppilas. Hän rupesi lukemaan ominpäin muitakin, kuin koulukirjoja, jopa hän kirjoitti muutamia runojakin.

10 v. kävi S. koulua. Sitten tuli hän kotiin. Hänet pantiin kaivertajan oppiin (kaivertaja piirtää metalliin nimiä, koristuksia y. m.). Mutta S. ei tahtonut tulla kaivertajaksi. Se työ ei hänen mielestään sopinut hänelle. Hänen oli ikävä olla kaivertajan oppissa. Kun työaika loppui ja tuli lepoaika, niin S. meni yksin metsään, käveli siellä ja ajatteli raskaita, surullisia ajatuksia. Kotiin tuli hän metsästä myöhään illalla; meni sänkyyn makamaan, mutta uni ei tullut hänen silmiinsä. Hän nousi ylös ja rupesi kirjoittelemaan runo-palasia sekä lukemaan. Kun yö loppui ja aamu sarasti (valkeni) oli hänen kirjoituspöydällään suuri joukko täyteen kirjoitettuja paperiarkkeja. Ne kätki (pani piiloon) hän huolellisesti, sillä hän ei tahtonut että kukaan tietäisi hänen kirjoittelleen runoja.

Jonkun ajan kuluttua pääsi Sutermeister matkoille. Kolme vuotta matkusteli hän Saksanmaalla eri paikkakunnilla oppimassa kaivertajan ammattia. Mutta näistä matkoista ei hänellä ollut hauskuutta. Hän tuli raskasmielisemmäksi ja murheellisemmäksi yhä. Nykyään ei hän mielellään muistele enään tuota aikaa.

Mutta vihdoin löysi hän rauhan sydämeensä. Matkoilla ollessaan joutui hän Badenin kaupunkiin. Siellä asui silloin tunnettu pappi Blumhard, joka on neuvonut monille rauhottomille ihmisille tien onneen ja tyytyväisyyteen. Tälle papille avasi Sutermeister sydämensä ja kertoi sisällisistä vaikeuksistaan ja taisteluistaan. Pastori opetti häntä kauniisti ja Sutermeister löysi rauhan Jumalassa. — Baden'issa hän myös tutustui siihen naiseen, joka myöhemmin tuli hänen elämäntoverikseen (vaimokseen) ja vielä nytkin uskollisesti auttaa miestänsä työssä.

Palattuaan takaisin kotiinsa Sveitsiin pääsi hän palvelemaan kirjakauppaan. Tämä toimi sopi hänelle hyvin. Kirjakaupassa ollessaan sai hän nim. lukea kirjoja niin paljon kuin tahtoi. Runojakin hän sepitteli (kirjoitti). Hänen matkoilla ollessaan oli

nim. isänsä löytänyt poikansa runot piilosta. Isä toimitti ne painetuiksi myös. Nyt painettiin vielä toinen kokoelma Sutermeisterin runoja.

V. 1896 meni hän naimisiin. Saadakseen enemmän lisätuloja harjoitti hän vähän kaivertajan ammattiakin kirjakauppatyönsä rinnalla. Mutta kaivertaja-ammatti rasitti hänen silmiään. Silmät tulivat kipeiksi ja hän rupesi tulemaan sokeaksi. Lääkäri kielsi häneltä työntekemisen 1 vuoden aikana. Tämä oli vaikea aika. Onneksi sai hän toki lukea ja kirjoittaa.

Kun silmät paranivat alkoi hänen elämässään muutoinkin valoisampi aika.

Sutermeister oli aina pitänyt hellää huolta kuuro-mykkätovereistaan ja työskennellyt heidän tilansa korottamiseksi. Kerran kirjoitti hän sanomalehtiin kirjoituksen: mitä pitäisi tehdä vanhempain kuuromykkäin sielunhoidon parantamiseksi? Tämä kirjoitus oli hyvin taitavasti ja onnistuneesti laadittu. Se herätti suurta huomiota ja sen johdosta asetti hallitus oman matkapapin Bern'in maakunnan kuuromykkille. Matkapapiksi valittu henkilö ei jaksanut kuitenkaan olla tässä työssä kauan. Jo 1 vuoden perästä väsyi hän ja erosi virastaan. Uudeksi matkapapiksi valittiin nyt *Eugen Sutermeister*, vaikka hän olikin kuuromykkä ja vaikka hän ei ollut opiskellut jumaluusoppia yliopistoissa niinkuin pappien pitää.

Seitsämän vuotta on S. nyt toiminut pappina Sveitsin kuuromykkäin keskuudessa. Sen ohessa on hän paljon esiintynyt kirjailijana. Hän toimittaa myös erästä lasten sanomalehteä, sillä hän rakastaa paljon lapsia. Myöskin km-lehteä hän toimittaa. Hän on kirjoittanut erään kirjan km:n tilasta Sveitsissä, sekä painattanut kokoelman saarnoja kuuromykkille. Lopuksi sopii mainita että hän lämpimästi suosii km:n puhekieltä, mutta vastustaa viittomakieltä.

Lukijoille.

Kirjapainajain lakko on tuottanut ikävää viivytystä tämän lehdenkin ilmestymisessä. Lehden n:o 1 pääsi painosta vasta maaliskuun 16 p:nä. Ja tämän numeron täytyy ilmestyä vielä näin pienenä ja köyhänä. Toivomme, että kirjapainojen uusi työväki pian oppisi latomaan nopeammasti niin että lehtemme pääsee säännöllisesti ilmestymään. Emme voi tätä asiaa mitenkään auttaa. Uskomme että lukijamme kärsivällisesti ymmärtävät asian laidan. Tämä numero sisältää pääasiallisesti kuuromykille tärkeitä ilmoituksi ensi kesäisen yleisen km-kokouksen, ammattinäyttelyn y. m. suhteen.

Toimitus.

Huomautus.

Suomen Kuuromykkäin Liiton edustajain kokouksessa helmik. 11—12 p:nä 1910 lausuttiin se toivomus, että Liiton maalla asuvat jäsenetkin pääsisivät enemmän osaa ottamaan Keskushallinnon (Liiton johtokunnan) työhön. Toteuttaakseen tätä toivomusta on Keskushallinto laatinut sellaisen ehdotuksen, että Keskushallinnon lisäjäseniksi valitaan maalla asuvia jäseniä, jotka kutsutaan Helsinkiin kokouksiin silloin kun Keskushallinnossa on tärkeämpiä asioita ratkaistavina. Kuinka monta jäsentä tähän »lisättyyn Keskushallintoon» valitaan ja millä tavalla valinta tapahtuu siitä päätetään lähemmin Liiton yleisessä kokouksessa Turussa kesäk. 5 p. 1911.

Ajan voittamiseksi lähettää Keskushallinto sitä ennen haaraosastoille ehdokaslistoja jäsenten valitsemiseksi lisättyyn keskushallintoon.

Helsingissä maaliskuulla 1911.

Keskushallinnon puolesta

Julia Stadius.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Yleinen kokous.

Suomen Kuuromykkäin Liiton jäsenet kutsutaan täten *Yleiseen Vuosikokoukseen*, joka pidetään Turussa kuuromykkäin koululla ensi kesäkuun 5 p:nä. Kokouksessa valitaan jäsenet liittohallintoon ensi kolmevuotiskaudeksi, sekä keskustellaan muista Liiton toimintaa koskevista asioista.

Ainoastaan Liiton jäsenillä on oikeus olla läsnä vuosikokouksessa. Näyttämällä kuitenkin jäsenmaksunsa maksamisesta saavat he pääsylipun Liiton yleiseen vuosikokoukseen. Näin päätettiin edustajain kokouksessa viime helmik. 11—13 p:nä.

Kun tähän asti käytännössä ollut tapa valita jäseniä Keskushallintoon ei ole ollut sopiva, eikä Liiton säännöissäkään ole tarkempia määräyksiä vaalin toimittamisesta, niin päätettiin viime edustajakokouksessa mainitun vaalin suhteen seuraavaa:

jokaisella Liiton haaraosastolla on oikeus lähettää ehdokaslistoja Keskushallinnolle, joka näitten listojen nojalla laatii yhteisen ehdokaslistan vaalitulaisuuteen.

Pyydämme siis nyt, että jokainen haaraosastomme laatii keskuudessaan ehdokaslistan, johon merkitään niitten henkilöitten (etupäässä Helsingissä asuvien) nimet, joita toivotaan liiton Keskushallintoon valittaviksi.

Keskushallintoon kuuluu 9 varsinaista ja 3 varajäsentä. Listoihin on siis kirjoitettava ensin 9 ja sitten 3 nimeä. Keskushallintoon voi valita joko entisiä, tahi uusia jäseniä. Ehdokaslistat pitää lähettää ennen ensi toukokuun 1 päivää *rouva Julia Stadiuselle, Helsinki, Elisabetin katu 21.*

Keskushallintoon varsinaisina jäseninä kuuluu nykyään seuraavat henkilöt: toimitt. J. Hirn (puheenj.), tarkastaja V. Forsius (varapuheenj.), rouva Julia Stadius (sihteeri), herra J. Sundberg (rahastonhoitaja ja asiamies), past. H. Nyberg, kaiver-taja F. Schoultz, kuvanveistäjä J. F. Talvia, kirjaltajat E. Karilas ja A. Jokelainen. Varajäseniä: kirjaltaja Stadius, neiti Hulda Hakala ja kirjaltaja A. Jokelainen, joka varsinaisen jäsenen O. Lumpeen kuoltua tuli hänen sijaansa varsinaiseksi.

Helsingissä maaliskuulla 1911.

Keskushallinnon puolesta:

Julia Stadius.

Kuuromykkäin käsityönäyttely.

Kehoitus Suomen Kuuromykillle.

Suomen kuuromykkiä sekä naisia, että miehiä kehoitetaan ottamaan osaa *käsityönäyttelyyn ja myyjäisiin*, joka Suomen Kuuromykkäin liiton toimesta pidetään ensi kesäkuun ensimmäisellä viikolla Turussa viidennen yleisen kuuromykkäin kokouksen yhteydessä.

Ne kuuromykät, jotka tahtovat käsitöitään näyttelyyn lähettää ilmoittakoot siitä ennen toukokuun 1 päivää osoitteella: *rouva Julia Stadius Helsinki, Elisabetinkatu 21.*

Ilmoituksessa pitää mainita:

- 1) mitä käsitöitä ilmoittaja aikoo näyttelyyn lähettää;
- 2) kuinka suuria ne ovat;
- 3) kuinka paljon ne maksavat, jos ne ajetaan myös myytäväksi;
- 4) lähettäjän nimi ja tarkka osoite;
- 5) aikooko lähettäjä itse saapua näyttelyyn.

Kuuromykkäin liitto toivoo saavansa valtiolta luvan kuljettaa näyttelyesineitä rautatiellä ilman maksua. Vapaan lipun rautatiematkaa varten Turkuun edestakaisin saa jokainen, joka käsitöitään näyttelyyn lähettää.

Huom! Vapaalipun saavat ainoastaan näytteille panijat, ei muut.

Vast'edes ilmoitetaan tarkemmin aika, minkä kuluessa käsitöiden tulee Turkuun saapua.

On tärkeätä kuuromykillle itselleen, että heidän työkykynsä tulee tunnetuksi laajemmissa piireissä.

On siis toivottavaa, että tähän näyttelyyn saataisiin runsaasti hyvin valmistettuja ja mitä erilaisimpia kuuromykkäin töitä. Toivottovasti mestarit, työnjohtajat ja isännät, joilla on kuuromykkiä palveluksessaan hyväntahtoisesti myöntäisivät heille aikaa ja tilaisuutta valmistaakseen sopivia näytteitä työstään, sekä ohjaisivat heitä tässä suhteessa.

Helsinki maaliskuulla 1911.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Keskushallinto.

Viides Yleinen Kuuromykkäin kokous.

Suomen kuuromykkiä kutsutaan täten *viidenteen yleiseen kokoukseen*, joka pidetään *Turussa kuuromykkäin koululla* helluntaipyhinä, ensi kesäkuun 4 :s ja 5:s päivä. Keskustelukysymyksiä, sekä niiden kirjalliset alustukset tulee lähettää ennen toukokuun 15 päivää *rouva Julia Stadius' elle, osoite Elisabetinkatu 21, Helsinki.* Kysymyksiä ja alustuksia lähetettäessä pitää myös mainita aikooko lähettäjä itse saapua kokoukseen kysymystään alustamaan.

Kokouksen ohjelma y. m. julkaistaan myöhemmin.

Helsingissä maaliskuulla v. 1911.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Keskushallinto.

Tietoja kotimaasta.

Jyväskylän K. m.-yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammiukuun 22 päivänä, jossa esitettiin kuluneen vuoden vuosikertomus ja tilit. Yhdistys liitettiin Suomen K. m. liiton yhteyteen 2 päivä Huhtik. v. 1910. Kokouksia on pidetty melkein joka sunnuntai yhdistyksen huoneustossa Kuuromykkäin koululla, missä Pastori E. Luoma on hyväntahtoisesti antanut yhdistykselle huoneen käytettäväksi. Lauantaisin on ompeluseura työskennellyt, myyjäiset ajetaan pitää kevätpuolella. Jäseniä oli yhdistyksessä viime vuonna 23, joista 15 k. m. ja 8 kuulevaa. Vuosikertomus osoittaa, että yhdistyksen edellisen vuoden säästö oli 79:47 penniä ja tuloja 11:47 pniä. Yhteensä tekee säästö vuodelle 1911 91:94 p:niä. Vuosikokouksessa valittiin yhdistyksen hallintoon 5 jäsentä, sekä opettaja M Pihkala puheenjohtajaksi neiti Anna Juntunen rahastonhoitajaksi ja kirjansitoja Emil Kuukkanen varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi.

Vanha kuuromykkä Ulla Asikainen kuoli viime helmikuulla Kerimäellä 112 vuoden vanhana. Hänen kuvansa julkaisimme Joululehdessä v. 1908.

Lahjoitus. Hovineuvos Hoffman vainaja lahjoitti kuuromykkäin Auttajayhdistykselle Sortavalassa 2 tuhatta markkaa. Kiitos jalolle ihmisystävälle!

Kuuromykkäin ammattikoulu. Senaatti on myöntänyt käsitöidenopettaja A. Koskiselle Jyväskylän kuuromykkäin ammattikoulua varten valtioapua 2,000 mk. tulevaksi syyslukukaudeksi

ja 2,000 mk. kerta kaikkiaan perustamiskustannuksia varten. Tämän lisäksi on senaatti myöntänyt mainitulle koululle vuosiksi 1912 ja 1913 3,000 mk valtioavun kumpaakin vuotta kohti.

Toimittaja herra J. Sundberg matkusti maalisk 20 p. Norjaan Holmenkollenin parantolaan terveyttään hoitamaan.

Tampereen K. m.-yhdistyksen ompeluseura piti myyjäiset omassa huoneustossaan viime jouluk 3 p. kello 5 ip. Myytiin k. m. naisten ja miesten käsitöitä. Tuloja oli 154:65 p. Kiitos puuseppä Stenroosille siitä, että hän jakoi puutyöt k. m. miehille, jotka olivat pitemmän aikaa ompeluseurassa joutilaina.

Yhdistys piti kuusijuhlansa jäsenilleen loppiaisaattona kello 6 i. p. Ohjelmassa oli muutama puhe joulusta, teenjuonti, joulupukit ja lopuksi leikkiä.

Tammik 11 p. oli Tamp. K. m. yhdistyksellä vuosikokous. Luettiin v. 1910 vuosi- ja tili-kertomus. Myönnettiin johtokunnalle tilivapaus. Johtokuntaan tulivat valituiksi herra E. Talvia uudelleen puheenjohtajaksi 18 äänellä, Siiri Talvia samoin rahastonhoitajaksi, Ida Viljavuo sihteeriksi 12 äänellä, Otto Toukola 14 äänellä ja Anna Kaunismaa 10 äänellä. Tilintarkastajiksi valittiin Heikki Helin ja K. Attila.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 8 p:nä kuuromykkäin huoneustossa. Tilintarkastajain ehdotuksesta myönnettiin rahastonhoitajalle tilivapaus viime vuodelle.

Jäsenmaksuna päätettiin edelleen kantaa kaupunkilais jäseniltä 50 p. ja maaseutulaisilta 30 p.

Yhdistyksen puheenjohtaksi valittiin uudelleen opettaja J. K. Palomaa. Toimikuntaan tulivat rouva E. Virtanen, neidit A. Pihlaja ja E. From, herrat A. Vilkki, E. Savisaari ja E. Manelius.

Tilintarkastajiksi valittiin nti I. Domander ja herra H. Rantanen vakinaisiksi sekä varalle herra K. Kuha ja rva V. Aarnio.

Huvitoimikuntaan valittiin 9 henkeä ja kirjaston hoitajaksi räätälinoppilas L. Sandell.

Yhdistyksen jäsenien luettavaksi päätettiin tilata »Kylväjä» ja »Terveystoimilehti».

Yhdistykseen liittyi yksi uusi jäsen.